

РЕШЕНИЕ

№ 12865

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1853** по описа за **2025** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“, депозирана от процесуалния му представител юрисконсулт Д. Д. с приложено пълномощно, срещу Решение №5076 от 19.11.2024 г., постановено по НАХД №12705/2024 г. по описа на СРС, НО, 95-ти състав, с което е отменен Електронен фиш №[ЕГН]. С последния на „Ем Комплект Сервиз“ ЕООД е била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона да движението по пътищата. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че макар и в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл.179, ал.3 от ЗДвП, в ал.7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл.179, ал.3 - 3в ЗДвП е предвидено и в нормите на чл.167а, ал.2, т.8 ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП. Твърди се също, че неправилно въззивният съд е приел, че е налице неяснота при описание на нарушението, че не са посочени всички елементи от състава му и обстоятелствата по извършването, както и че не са посочени тол сегментите и конкретното изминато разстояние, както и мястото на нарушението. Според касатора това е така, тъй като съдържанието на ЕФ е нормативно определено н чл.189ж, ал.1 ЗДвП, като изброяването на задължителните му реквизити е лимитативно. Процесният ЕФ е

издаден съгласно утвърдения от УС на АПИ образец и съдържа всички задължителни реквизити. По тези съображения, подробно мотивирани и поддържани в съдебно заседание от процесуалния представител гл. юрисконсулт С. Г., се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендират се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника такива за адвокатски хонорар.

Ответникът, „Ем Комплект Сервиз“ ЕООД, [населено място], чрез пълномощника си адв. Й. Л. от АК - Х., в представен писмен отговор оспорва касационната жалба по подробно изложени съображения, които се поддържат и в съдебно заседание от процесуалния представител адв. Б. И. от АК - Х.. Претендира присъждането на разноски по представен списък.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба,

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е бил Електронен фиш №[ЕГН]. С последния на „Ем Комплект Сервиз“ ЕООД е била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона да движението по пътищата за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел за установено, че на 21.06.2021 г. в 04:51 часа, е установено нарушение с ППС специален автомобил „Д. ЦФ 85.430“, регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 26500, брой оси 3, екологична категория ЕВРО 3, в състав с ремарке с общ брой оси 5, което се движи на територията на Столична община по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването. Деянито е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427. Установено е, че собственик на МПС е „Ем Комплект Сервиз“ ЕООД.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС е приел, че разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, на основание на която същият е издаден, в действалата към датата на нарушението редакция, е предвиждала електронен фиш да се издава за нарушения по чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Предвид това е счел, че преди изменението на разпоредбата с ДВ, бр. 12 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г., по силата на което нарушенията по чл.179, ал.3б ЗДвП са изрично включени в обхвата на нарушенията, за които е допустимо издаване на електронен фиш по чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, е липсвала правно предвидена възможност за санкционирането им по съответния ред. Следователно, издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП, вместо да бъде съставен АУАН, респективно издадено наказателно постановление, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, обуславящо незаконосъобразността на санкционния акт. Последното следва от обстоятелството,

че е нарушен съществуващият към момента на извършване на нарушението /21.06.2021 г./ императивен ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал. 3б ЗДвП, който в случая се явява по-благоприятен по смисъла на чл.3, ал.2, вр. ал. 1 ЗАНН закон по отношение на жалбоподателя.

Като второ самостоятелно процесуално основание, обуславящо отмяната на електронния фиш, съдът е преценил и несъответствието му с разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, довело до нарушаване правото на защита на санкционираното лице. Това е така, тъй като не е ясно посочено мястото на извършване на нарушението, доколкото в списъка на републиканските пътища, за които се събира тол такса, не се открива тол сегмент с наименование „път А-6 км 50+427“, съобразно описанието на мястото на нарушението, дадено в електронния фиш.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, ХХІ касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл.189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - Зв се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл.165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл.179, ал.3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179.ал.3 - Зв се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена “АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ“.

Разпоредбите на чл.167а, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗДвП уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса

по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - Зв.“ (ал.2, т.8), както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - Зв. (ал.4). Посочените разпоредби в приложимата им редакция не уреждат процедурата по съставяне на актове за установяване на административни нарушения и издаване на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и се издават електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение, може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Не се споделят изводите на СРС, че не е ясно посочено мястото на извършване на нарушението, доколкото в списъка на републиканските пътища, за които се събира тол такса, не се открива тол сегмент с наименование „път А-6 км 50+427“, съобразно описанието на мястото на нарушението, дадено в електронния фиш. ЕФ е издаден по утвърден образец, като в същия е посочено по кой път се е движело ППС и на кой км е установено нарушението. Настоящият съдебен състав приема, че така описано нарушението не нарушава правото на защита на санкционирания субект, тъй като покрива задължителните реквизити на ЕФ. Представените пред въззивната инстанция доказателства установяват в кой тол сегмент е установено нарушението, като посочването на същия не е сред задължителните реквизити на ЕФ, видно от утвърдения образец.

Като е приел, че за нарушението по чл.178, ал.3б ЗДвП към датата на извършването му не е било предвидено издаването на електронни фишове и е отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решението си в съответствие със закона. Това е достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от ответника искане за присъждане на направените от него разноски. Видно от представените доказателства дружеството е заплатило адвокатско възнаграждение за изготвяне и подаване на отговор на касационната жалба , както и за осъществяване на процесуално представителство пред АССГ в размер на 650 лева. Като прецени фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа настоящият съдебен състав счита, че така заплатеното и претендирано възнаграждение не е прекомерно, както твърди процесуалният представител на касатора. Предвид това Агенция „Пътна инфраструктура“, издала процесния ЕФ, следва да бъде осъдена да заплати на дружеството разноски за адвокатско възнаграждение в установения размер.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, ХХІ касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №5076 от 19.11.2024 г., постановено по НАХД №12705/2024 г. по описа на СРС, НО, 95-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Ем Комплект Сервиз“ ЕООД, [населено място] деловодни разноски за адвокатска защита в размер на 650 /шестстотин и петдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.